

Yaşama götüren dar kapı
(Matta 7:13-14)

Tanrı insanların Gökların egemenliğine gidebilmeleri için kapı açtı. Benlik sürekli günah işliyor. Bu yüzden insanın cennete gitmesi imkânsız görünüyor. Çünkü günahı hal etmeden cennete gidemez. Ama Tanrı Oğlu'nu dünyaya göndererek bütün bu sorunları haletti.

Tanrı yaşam kazanmamız için kendi Oğlu'nu verdi (1.Yuhanna 5:11-12, Filipililer 2:8, 1.Yuhanna 2:2). Hatta Oğlu aracılığıyla bizleri sonsuz yaşama kavuşturuyor. Bunun için Tanrı Oğlu'na bütün yetkiyi verdi (Yuhanna 17:2, Matta 28:18). Kutsal Kitap'ta 'yaşam' ve 'sonsuz yaşam' iyice ayırt edilmiyor. Ama 'Yaşam' ve 'Sonsuz yaşam' aynı değildir. Biz zaten 'yaşam' aldık. Bu yaşam sonsuza dek devam eder. Biz bir kere yaşam alıyoruz. Ama 'sonsuz yaşam' derken yaşamı devam ettiren yolculuğa benzer. 'Yaşam' ve 'sonsuz yaşam'ı ayıramayan kişi belki 'Ben kurtuldum. Artık sonsuz yaşam aldığım için imansız gibi yaşarsam da olur' diye düşünebilir.

Biz şunu bilmeliyiz. Yaşam kazandıran kapı var ve o yaşamı sonsuza dek devam ettiren yol var. Yani sonsuz yaşam kazandıran yol vardır. Mesela Pazar günlerinde kilisede ibadet sırasına göre ibadet hareketini yaptıktan sonra 'Tanrı ibadeti kabul etti' diye emin olabilir misiniz? İbadet eden biri İsa Mesih denen dar kapıdan geçmedikçe asla kabul edilmez.

Eski Antlaşma Çağı'nda tapınak içinde perdeyle bölünmüş olan Kutsal Yer ve En Kutsal yer vardı. Kutsal Yer'de kâhinler Tanrı'ya hizmet ettiler ama En Kutsal Yer insanların giremedikleri Tanrı'nın yeri idi. Ama şükrolsun ki yılda bir kere başkâhin perdeden geçerek En Kutsal Yer'e girebildi. Bu bir önbelirtidir. İsa günahkâr gibi çarımhta öldü. İsa çarımhta öldüğü an Yerusâlim tapınağındaki perde yırtıldığı Kutsal Kitap'ta yazılmıştır (Markos 15:38). Perdenin yırtılması İsa Mesih'in bedeninin yırtılması ve insanın Tanrı'ya yaklaşması için kapı açılması anlamına gelir (İbraniler 10:20).

Tanrı'ya ibadet edenler sıkıntı ve yalnızlık içinde Tanrı'nın yapmış olduğu harika işlere hayran kalıp 'Elohi elohi lema şebaktani!' diye yüksek sesle bağırılmış olan Rab'bin sesini hatırlamalıdır. Bizim için sabır ederek sonuna dek çarımhta kalmış olan Rab'bin lütfünü düşünmeliyiz. Tanrı'ya giden yolu artık tekrar kapalı olmasın diye sanki perdeyi yırttığı gibi kendi bedenini yırtmış olan Rab'be şükretmeliyiz. İnsanın çabası, gayreti yada başarısı Tanrı'yı hoşnut edemez. Tanrı kendisine gelenlerin İsa'nın kanını dökerek açtığı kapıdan

geçmelerini ister.

İsa aracılığıyla Tanrı'ya tapınmalıyız. Tanrı böyle kişileri kabul edecektir. Dolayısıyla biz her Rab'be tapındığımızda kendi bedenini yırtarak Tanrı'ya giden kapıyı açmış olan Rab'bimizi hatırlayarak dayanmamız gerekir.

Dua da aynıdır. İsa'nın adıyla dua ettiğimiz zaman Baba Tanrı onu kabul edecektir (Yuhanna 14:14). Bu duanın mutlak prensipidir. Tanrı'ya dua edenler mutlaka İsa Mesih denen kapıdan girmeliler.

Yaşam kapısından geçmişse artık sonsuz yaşam yolundan yürümelidir. O yol gerçeğin yoludur, bereketli yoldur. O yoldan yürüyenler sevinç ve mutluluğa, takdir ve ödüle sahip olacaktır.

Biz kilisede sevinçle kendimizi adanıyoruz ve sunular sunuyoruz. Çünkü bu hem İsa'nın buyruğudur, hemde ödül vereceğini vaat etti. Rab'bin lütfünü düşününce hiç ödül olmasada sevinçle bunları yaparız. Ama bol bol ödül vereceğini vaat etti.

Mesih'in lütfünü almış olan birinin artık Rab'bin isteğine göre yaşaması, İsa Mesih denen kapıdan girdiği için artık O'nun yolundan yürümesi hizmettir. Rab mahvolacak olan bizler için kendisini feda ederek bizlere yardım etti. Artık biz de Rab'bin Egemenliği için kendimizi adanıyoruz. Rab böyle kişilere 'ben yeryüzünde sizin için acı çekerken siz bana yardım ettin' diyecektir, ve 'biz ne zaman öyle yaptık?' diyenlere 'ben her zaman görüyordum, ve sizin yaptıklarınızı hepsi hatırlıyorum' diyecektir (Matta 25:31-40).

İsa Baba'nın isteğini yerine getirmek lazımki kayanın üzerine ev kurmuş kişi gibi emanetli olacağını söyledi. Adanma ve hizmet ve sunu kutsalların görevidir. Kutsallar derken İsa'da yaşayanlardır. Bu yüzden İsa'nın gösterdiği yoldan yürümeliler. Geçmişteki İsraililer Musa'nın buyruklarına göre hizmet ederek sunusunu getirdiler. Ama biz İsa'nın sözüne göre sunu sunuyoruz.

İlk kiliselerdeki Yahudiler hâlâ Kutsal Yasa'yı yerine getirmeye çalıştılar. Ve 'yabancı hıristiyanlardan daha üstünüm' diye gurur hissettiler. Yani eylemle Tanrı'dan takdir almak istediler. Onlar Yasa'yı yerine getirmeyen yabancıları ihmal ettiler ve kendilerin kutsal sünnetliler olmasıyla övündüler. Bu yüzden elçi Pavlos 'gerçek sünnetliler Tanrı'nın Ruhü aracılığıyla tapınan, Mesih İsa'yla övünen, insansal özelliklere güvenmeyen bizleriz' (Filipililer 3:3) dedi. İsa yoldur. Biz O'ndan ayrılp 'bu daha doğru' diye düşünerek kendi beğendiğimiz yoldan yürümemeliyiz.

Tanrı Oğlu'nu göndererek Tanrı'nın büyük işlerini tamamladı. Yargı artık bitti. Her hangi bir kişi olsun yaşam almak isterse dar kapıdan girmelidir. Tanrı ona Kutsal Ruh'u verecektir. Onun İsa'nın hazırladığı dar kapıdan yürümesini sağlayacaktır. Sonsuz yaşama götüren o yoldan yürümek için Gerçeğe itaat etmelidir (Matta 17:5). Gerçeğe itaat edenlerin sonsuz yaşamı vardır (Yuhanna 3:35-36). Baba insanların Oğlu'nu onurlandırmalarını ister (Yuhanna 5:22-23).

Dolayısıyla Oğlu da “Babam`ın isteği, Oğul`u gören ve O`na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim” (Yuhanna 5:40) diye karar verdi.

Dünya insanları İsa Mesih denen dar kapıya hiç merak etmezler. Onlar geniş yoldan yürümek ister, hıristiyanlara uyumsuz insanlar olarak bakıyorlar (1.Korintililer 1:18). Hıristiyanlar derken Tanrı`nın gücüyle İsa`nın açtığı o kapıdan girmek isteyen İsa`nın açtığı o yoldan yürümek isteyenlerdir. İsa`nın açtığı kapı çok dar olduğu için o kapıdan girmek isteyenler azdır. İsa`nın açtığı yoldan yürümek isteyen daha azdır. Çünkü oradan girmek için vazgeçmesi gerekenler vardır.

İsa bizim için canını verdi ama biz hiçbir sıkıntı çekmedik. İsa tek başına sıkıntı çekti. Biz bedava olarak O`nun yaptıklarından faydalanıyoruz. İsa Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi.Ve bu Őekilde kurtuluşun kaynağı oldu (İbraniler 5:8-9). Sonsuz yaşam yolu Mesih`in ardından giden yoldur. Biz iman ve sabırla o yoldan gitmeliyiz. Sonsuz yaşama kavuşmalıyız. Bizim için kalacağımız yer hazırlamakta olan Rab`bi düşünerek Rab`bin tekrar geleceği günü hazırlayan olmalıyız (Yuhanna 14:2-3). Rab bu dünyada Rab ile birlikte acı çekenleri mutlaka ödüllendirecektir (2.Selanikliler 1:4-9).

İsa Mesih yaşamın kapısıdır, sonsuz yaşamın yoludur. Bize karanlık, üzüntü ve lanet veren bütün Őeyleri kaldıran kapıdır, bizim sevinçle sonsuz yaşam yolundan yürümemizi sağlayan tek yoldur. İbadet olsun adanma olsun hizmet olsun dua olsun önce o kapıdan geçmeli, dar ama kutsal olan o yoldan yürümelidir. O zaman Tanrı bize harika bir Őekilde davranacaktır. Rab`bin gittiği yol etin olabilir ama Rab`bi izleyerek o yoldan gidenler gelecekte Rab ile birlikte sevinç ve yüceliği paylaşacaktır.

20140518 S.H. Kim